

Dwight Lyman Moody

född 1837, död 1899, amerikansk väckelsepredikant. Hans far, som var murare, dog när Moody var 4 år. Den fattiga modern strävade för att ge honom en kristen fostran. Han fick arbete i en skoaffär hos en släkting i Boston. Så snart han kommit till medveten kristen tro, började han vittna för kamrater. Under inbördeskriget 1861-65 reste han outtröttligt till alla slagfält för att hjälpa de döende. På 1870-talet gjorde han en predikoresa i England tillsammans med sin vän Ira Sankey, och folk samlades i tiotusental för att höra. På 1880-talet förenade han sig med andra vänner av yttre mission om att utbedja sig av Gud 1000 missionärer, och undret skedde, bönen blev hörd.

Moodys järnhälsa bröts av en omättlig arbetsbörda. Den 16 november 1899 höll han sitt sista möte i Kansas, reste därifrån döds sjuk och avled den 22 december.

Hans sista ord: "Så härligt. Här är ingen mörk dal. Gud kallar mig, och jag kommer ... I dag är min kröningsdag."

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - HERDAR, LÄRARE OCH ANDLIGA LEDARE)